

แสวงหาเนื่อนาบุญ

เมื่อมีผู้อาสาปรุงภัตตาหารเลี้ยงพระแล้ว มหาทศตะก็ดีใจมาก เพราะเขาไม่ต้องเสียเวลาปรุงอาหารเองแล้ว มหาทศตะจึงรีบรุดไปยังบ้านของผู้นำบุญที่เป็นกัลยาณมิตรชักชวนตนเลี้ยงพระ เพื่อถามถึงพระที่รับนิมนต์ว่าชื่ออะไร และตนต้องไปรับท่านที่ไหน ปรากฏว่าผู้นำบุญลืมนัดชื่อของมหาทศตะไว้ ชื่อของเขาจึงตกหล่นไป และพระทั้ง ๒๐,๐๐๐ รูป ก็ได้รับนิมนต์ไปหมดแล้ว

เมื่อผู้นำบุญแจ้งความจริงให้ทราบ เท่านั้นเองมหาทศตะรู้สึกเสียใจ ประหนึ่งสายฟ้าฟาดลงมากลางใจ หัวใจสลาย แต่เขาก็ไม่ยอมแพ้ ไปขอแบ่งพระสัก ๑ รูป แต่ไปบ้านไหนก็ไม่มีใครให้ เขายังร้องห่มร้องไห้เป็นการใหญ่ เพราะอุตส่าห์ตั้งใจอย่างดีที่จะเลี้ยงพระ ทุ่มเทศชีวิตจิตใจไปทำงานบ้านเศรษฐกิจ ทำทุกวิถีทางที่จะได้ทรัพย์มาเลี้ยงพระสักรูปหนึ่ง เขาเดินร้องไห้กลับเรือนของตน

ผู้นำบุญเห็นดังนั้นจึงปลอบใจมหาทุคตะพลางแนะนำว่า

“เดี๋ยวๆ อย่าเพิ่งเสียใจ พระ ๒๐,๐๐๐ รูปนั้น รับนิมนต์
หมดแล้วก็จริง แต่ยังเหลืออีก ๑ รูป ยังพอมีหวัง พระลัมมาสัมพุทธเจ้า
ทรงพำนักอยู่ในพระคันธกุฎี พระองค์ไม่ได้อยู่ในรายชื่อ เธอมีบุญจริงๆ
แต่เธอจะต้องฝ่าด่านผู้มีบุญทั้งหลายซึ่งเปรียบดั่งกำแพงใหญ่
ประดุจภูเขาหิมาลัยหลายลูกที่คอยขวางกัน ตั้งแต่พระราชา พร้อมทั้ง
ข้าราชการบริวาร เสนาบดี ถัดออกมาเป็นเหล่ามหาเศรษฐีผู้ยิ่งใหญ่
อุปัฏฐากสำคัญ เรียงลดหลั่นกันมา

“ไปเถิด... ยังเหลือพระสั้มาสัมพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง แต่เธอต้องฝ่าด่านบุคคลเหล่านั้นไปให้ได้ เพราะทุกคนที่มารออยู่ ล้วนต้องการนิมนต์พระองค์ ต่างก็มารอรับบาตรของพระสั้มาสัมพุทธเจ้าทั้งสิ้น เธอต้องไปนิมนต์ให้ได้นะ ถ้าพระองค์รับนิมนต์ เธอ รับรองเลยเธอจะสมปรารถนาในทุกสิ่ง”

ผู้นำบุญท่านนี้แนะนำให้มหาทุคตะไปนิมนต์พระสั้มาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นความหวังสุดท้าย มหาทุคตะได้ยืนเพียงเท่านี้ก็มีความกำลังใจขึ้นมาเต็มเปี่ยม แม้รู้ว่ามืออะไรมาขวางหน้าอยู่ แต่เขาไม่ได้คิดว่าเป็นอุปสรรคแม้แต่หน่อย จึงมุ่งมั่นเดินเข้าไปยังพระคันธกุฎีเพื่อจะไปนิมนต์พระสั้มาสัมพุทธเจ้า

ในช่วงใกล้รุ่งของวันนั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอดข่ายพระญาณ
ดูว่า วันนี้จะทรงโปรดใคร พระองค์ทรงนำเอาทั้งกามภพ รูปภพ อรูปภพ มาไว้ใน
กลางพระธรรมกาย แล้วทรงคำนวณตรวจตราดูมนุษย์ทั้งหมด รวบรวมไว้ใน
ญาณทัสสนะของพระองค์ เพื่อบำเหน็ดดวงบุญว่า วันนี้ใครจะเป็นผู้มีบุญ
แล้วทรงเห็นมหาหุตะผุดขึ้นมาในกลางพระญาณ จึงทรงระลึกชาติหนหลังดู
ว่าเหตุใดชาตินี้เขาจึงต้องเป็นคนยากจนระดับมหาหุตะ ทรงตรว้ย้อนอดีต
เข้าไปในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ของมหาหุตะ ซ้อนกายเข้าไปในกลางนั้น
แล้วภาพก็ปรากฏขึ้นว่า ในอดีตนั้นสองสามีภรรยา มหาหุตะคู่นี้เคยเกื้อกูล
พระองค์มาก่อน ในสมัยที่พระองค์ยังบำเพ็ญบารมีเป็นพระบรมโพธิสัตว์
ดังนั้นชาตินี้พระองค์จะทรงเกื้อกูลตอบแทน

